

สายชล กังคศิเทียม. 2550. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนว
ทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความก้าวร้าวของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: รศ.มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) มีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อ
ความก้าวร้าวของวัยรุ่น และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความก้าวร้าวของวัยรุ่นระหว่างกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุมหลังการได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญ
ความจริง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2549 ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวสูง จำนวน 12 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม กลุ่มละ 6 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับ
รายบุคคลตามทฤษฎีเผชิญความจริง จำนวน 8-10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และกลุ่มควบคุม
ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบวัดความก้าวร้าวของวัยรุ่น มีค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับเท่ากับ .92 2) โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎี
เผชิญความจริง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ The Wilcoxon's Matched-Pairs
Signed-Ranks Test และ The Mann-Whitney U-test

ผลการวิจัยพบว่า หลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับรายบุคคลตามแนวทฤษฎี
เผชิญความจริง กลุ่มทดลองมีคะแนนความก้าวร้าวลดลงต่ำกว่าก่อนการทดลอง และลดลงต่ำกว่ากลุ่ม
ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Saichol Kangsasitiam. 2007. *The Effects of Group with Individual Counseling using Reality Theory on Adolescents' Aggression*. Master of Education Thesis in Guidance and Counseling, Graduate School, Khon Kaen University.

Thesis Advisors: Associate Professor Mallawee Adulwatthanasiri

ABSTRACT

The research design of this study was Quasi Experimental Design. The objectives were: 1) to study effect of group with individual counseling using Reality Theory on adolescents' aggression, and 2) to compare aggressive scores of adolescents between the experimental group who received group with individual counseling using Reality Theory before and after the experiment, and between the experimental group and control group after obtaining group with individual counseling using Reality Theory.

The sample were 12 Matayomsuksa II Students, Khon Kaen University Demonstration School (Education) Secondary School Level, studying during the first semester of 2006 school year. They showed high level of aggressive behavior. They were assigned into experimental group and control group, 6 students for each group. The experimental group received group and individual counseling program using Reality Theory, 8-10 sessions, 50 minutes each session. The control group didn't receive group with individual counseling using Reality Theory.

The instruments consisted of: 1) the Adolescents' Aggression Scale with reliability coefficient of total issue of 0.92, and 2) Group with Individual Counseling Program using Reality Theory. Data were analyzed by using the Wilcoxon's Matched-Pairs Signed Ranks Test and The Mann-Whitney U-test.

The research findings found that: 1) after providing group with individual counseling using Reality Theory, the experimental group had lower aggressive scores

than before the experiment, and 2) the experimental group had lower aggressive scores than those of the control group at the .05 significant level.